

Посвячене
християнське життя

Служіння своїм ближнім

*Але щоб зростали в благодаті й пізнанні
Господа нашого й Спасителя Ісуса Христа.
Йому слава і тепер, і дня вічного! Амінь.
2 Петра 3:18*

11

ПЛВЦ

Зміст

Служіння своїм ближнім	3
Вступ.....	5
I. Життя служіння	6
II. Мотивація до служіння.....	9
III. Підготовленість до служіння.....	11
IV. Практичне служіння	18
Завершення.....	23
Додаток. Ревізія духовних дарів	27

Служіння своїм ближнім

Цей урок вимагатиме від вас перевірки як ви можете служити іншим. Він відкриє вам очі на те, для чого Бог дав вам дари Святого Духа і наскільки важливо для вас служити людям навколо. Христос дав нам приклад цього. Ми — Його послідовники. Як Йому радісно бачити як ми несемо Його доброту різними способами людям навколо нас.

Цей урок взятий з курсу «Посвячене християнське життя». Інші уроки цього курсу:

- 1) «Мета та процес християнського життя»
Чи знаєте ви що таке мета? Вам важко бути «хорошим» християнином? Дізнайтеся, що хоче зробити Бог у вас і через вас у цьому надзвичайному житті, до якого ми покликані.
- 2) «Сила для духовного життя»
Дізнайтеся про служіння Святого Духа невіруючим та віруючим і три заповіді щодо Святого Духа, які дає Боже Слово.
- 3) «Війна»
Ми перебуваємо в духовній боротьбі з рішучим ворогом. Дізнайтеся про тактику сатани і про те, як бути переможцем.
- 4) «Молитва: поклоніння та хвала»
Молитва — це вираження наших відносин з Богом. Навчіться новому спрямуванню молитви — як шукати Його лиця перш ніж шукати Його руку.
- 5) «Молитва: прохання та заступництво»
А зараз, зосередившись на Всемогутньому Богові, дізнайтеся про радість заступництва. Сюди включені основні принципи молитви, перешкоди для молитви і важливість спільної молитви.
- 6) «Живе та діяльне — Боже Слово»
Біблія — наш основний засіб спілкування від нашого Небесного Отця і пожива для нашого духовного життя. Дізнайтеся як здобути найбільше користі від цього живого, могутнього джерела.
- 7) «Ходіння вірою»
Фундаментальним принципом життя в Божому Царстві є віра. Дізнайтеся як долати виклики вірі, а також які є етапи пізнання Божої волі у вашому житті.

- 8) «Духовна переміна»
Бог обіцяв, що Він перемінить нас силою Свого Святого Духа так, що ми станемо схожими на Нього. В цьому уроці ми спробуємо дати відповідь на питання: які зміни в нашому характері мають відбутися в результаті ходження з Христом?
- 9) «Розуміння страждань»
Дізнайтеся п'ять цілей страждання і як наша реакція на страждання може збудувати або зруйнувати нас. Ми самі вирішуємо чи страждання приведе нас до озлобленості чи до духовної зрілості.
- 10) «Спільність у родині»
Дізнайтеся як допомогти побудувати спільність у церкві, нашій «родині», як вирішувати конфлікти і як практикувати спілкування, яке прославлятиме Христа і принесе радість в наші серця.
- 12) «Використання часу»
Біблія говорить про роботу і як ми маємо використовувати час? Чи знаєте ви свої пріоритети і чи ставите ви цілі, які відображають це? Цей урок допоможе вам правильно використовувати час.
- 13) «Підготовка до відродження»
Існує так багато розмов про відродження, але так мало свідчень цього. Погляньте на історію відроджень і принципи, які ми можемо використати, щоб принести відродження зараз, сюди — в наші життя, в нашу церкву, в Україну.

Вступ

Майже у всьому світі у Тілі Христовому можна помітити тенденцію до того, щоб служіння вважалось справою, яка має виконуватися призначеними служителями або вибраними керівниками, що мають у церкві певну владу. У деяких випадках пастор отримує заробітну плату від церковної громади. Для нього це робота. Саме слово «служіння» в багатьох випадках стало означати діяльність окремої групи християнської «еліти».

Проте у Новому Заповіті ми бачимо зовсім інше. Відведіть кілька хвилин на виконання наступної вправи, яка стане добрим прикладом того, про що йдеться.

Вправа 1

Розгорніть у Біблії Ефесян 4:7–16. Уважно прочитайте цей уривок, а потім у зошиті одним абзацом коротко підсумуйте, як у цьому вірші розуміється служіння церкви.

Мета цього уроку — скласти правильне уявлення про служіння та розглянути, як таке уявлення може бути реалізоване у наших стосунках з християнами та нехристиянами. Крім того, в уроці передбачені завдання зі служіння. Їхнє виконання свідчитиме про вашу готовність служити своїм ближнім.

Щоб здобути більше користі від вашої духовної подорожі, виконуючи цей урок, ми рекомендуємо зробити три речі:

- 1) Вивчаючи цей урок, ведіть духовний щоденник. В ньому ви запишете імена людей і потреби, за які ви молитесь, відповіді Бога і місця Біблії, які ви читаете, і чому вчить вас Господь.
- 2) Поставте собі метою щодня проводити тихий час з Богом. Якщо ви лідер, ми закликаємо вас виділити для цього одну годину на день протягом місяця. Однак якщо у вас ще немає регулярного часу спілкування з Богом, почніть з того, щоб кожного дня ставити собі мету — проводити такий час і практикувати це протягом місяця.
- 3) Вчіть напам'ять 4 вірші з Біблії. Ми пропонуємо вам вибрати 4 вірші з 11 розділу Послання до Євреїв — найвідомішого розділу про віру.

В уроці будуть питання, вправи і завдання, які допоможуть вам взаємодіяти з матеріалом і застосовувати його в житті. Зверніть увагу, що в кінці уроку є відповіді і ви можете перевірити наскільки засвоїли матеріал.

Ми радимо вам завести окремий зошит для виконання вправ. Це буде ваш «зошит роздумів», де ви можете записувати свої відповіді і думки з поданого матеріалу. Записи підкріплюють навчання, тому це чудовий інструмент для особистого зростання.

План уроку

- I. Життя служіння
 - A. Декілька поглядів на служіння
 - B. Деякі переваги служіння
- II. Мотивація до служіння
- III. Підготовленість до служіння
 - A. Перелік духовних дарів
 - B. Виявлення дарів

- IV. Практичне служіння
- А. Служіння іншим християнам
 - Б. Служіння невірющим

Завершення

Цілі уроку

До кінця цього уроку ви повинні вміти:

1. Пояснити, навіщо Бог помістив християн у цьому світі.
2. Порівняти свій погляд на служіння з баченням апостола Павла; знайти подібності та відмінності у розумінні.
3. Назвати чотири переваги служіння та навести до кожної з них приклад зі свого особистого досвіду.
4. Розуміти місце духовних дарів у житті християнина та церковної громади.
5. Оцінити та визначити, які духовні дари є у вас і яким чином ви можете їх застосовувати та розвивати.
6. Описати обов'язки християн щодо служіння одне одному та іншим християнам.
7. Описати обов'язки християн щодо невірних та щодо служіння їм.

Завдання до уроку

1. Перегляньте план уроку та детально ознайомтесь із цілями уроку.
2. Прочитайте урок, дайте відповіді на питання і виконайте вправи, звертаючись, де вказано, до Біблії та додатку, призначеного до опрацювання в цьому уроці.
3. Визначте, які ви маєте духовні дари, використавши для цього додаток.
4. Будьте вірні у проведенні тихого часу з Богом і веденні духовного щоденника. Якщо ви цього ще не робите, то розпочніть зараз.
5. У кожному уроці курсу «Посвячене християнське життя» ми закликаємо вас вивчити напам'ять чотири біблійні вірші. Разом з вашим лідером вирішіть які вірші будуть найбільш корисними цього разу.
6. Здійсніть три справи служіння: послужіть християнину; поділіться Євангелією з невірним; вчиніть справу милосердя. Письмово оцініть кожну справу (проект).

I. Життя служіння

Доки ми вважатимемо служіння справою, що стосується лише кількох керівників, які мають владу у церкві, або служитимемо лише з обов'язку, а не любові, доти не зможемо ми зрозуміти, яким є Божий намір для нас у цій царині. Не зможемо ми й принести своїм служінням славу Богові. В уроці 1 «Мета та процес християнського життя» говорилося, що служіння є одним із чинників, завдяки яким ми можемо прославити Бога та виконати своє призначення на землі. Аби стати на правильну дорогу, подивімося на життя апостола Павла та навчімося від нього, чим насправді має бути служіння.

А. Декілька поглядів на служіння

Коли ми споглядаємо життя апостола Павла, ми бачимо людину, віддану служінню іншим. Він завжди шукав способи для задоволення потреб навколишніх. Що його до цього спонукало? Чому він був готовий ризикувати життям, чому відмовився від можливості мати власний дім та сім'ю, а натомість терпів різні труднощі та обмеження під час служіння людям? Таємниця ця захована у його погляді на життя, яке йому дав Бог.

Щоб це побачити, ми розглянемо два уривки з Писання, у яких чітко прослідковується ставлення Павла до життя. Спочатку уважно прочитайте Филип'ян 1:12–26, звертаючи особливу увагу на усі ті моменти, що висвітлюють погляд Павла на життя і служіння. Потім з огляду на усе це дайте відповідь на наступні питання.

Питання 1. Опишіть обставини, у яких ми бачимо Павла у віршах 12–14. Якого ставлення до служіння можна було б нам навчитися з цих віршів?

Питання 2. У цьому уривку ключовим віршем є вірш 21. Опишіть своїми словами, що саме Павло має на увазі, коли каже: «Бо для мене життя — то Христос, а смерть — то надбання».

Питання 3. Вірші 22–26 є коментарем до вірша 21. У них Павло описує внутрішній конфлікт, який точиться у ньому. Які думки про його уявлення про служіння ви можете знайти у цих роздумах?

Для Павла життя було священним покладанням на Бога, і наповнене воно було виконанням призначення — Божого призначення. Хоча він і втішався думкою про перехід на небо та можливість побачити свого Господа обличчям в обличчя, розумів він і те, що його корисність для Божої справи ще не вичерпалась. Його серце було рішуче звернене на славу небес, котра чекала на нього, але він завзято продовжував справу, доручену йому Богом. Ця істина показана і в іншому Павловому посланні.

Уважно прочитайте 1 Тимофія 1:12–17, шукаючи в цьому уривку думки про те, як Павло дивився на життя і служіння. Запишіть ці думки у зошит, а потім дайте відповідь на подані нижче питання.

Питання 4. Що є джерелом Павлової вдячності? Яке особисте задоволення від служіння ви помічаєте у його словах?

Питання 5. У чому Павло бачить своє призначення у житті? Чи є у цьому уривку слова, які вказували б на те, у чому полягає Боже призначення для всіх християн?

Вправа 2

Трохи зупиніться і розміркуйте про своє бачення життя і служіння. Якщо порівняти ваше ставлення з тим, яке мав Павло, то які виявляться схожі та відмінні риси? Запишіть їх у своєму зошиті.

Для Павла життя було служінням. Бог вибрав його Своїм слугою та служителем. Бог відкупив Павла від життя непокори Євангелії Христа, і тому він був живим прикладом того, що Бог бажає та може спасти кожну людину.

Б. Деякі переваги служіння

Хоча служіння іншим дійсно є величезним навантаженням на християнина, та все ж участь у Господній справі приносить значну користь. Ми не служимо Богові лише заради користі для себе, але це не применшує позитивного впливу служіння на наше життя. Тут ми розглянемо чотири такі корисні риси. Можливо, ви зможете визначити ще й інші корисні риси, крім наведених тут, але вигоди, згадані у цьому уроці, показують, як служіння може добре впливати на наше життя.

Збільшення віри. Коли ви почнете служити Господу, то одним із перших почуттів, що стануть результатом такого служіння, буде розуміння своєї невідповідності поставленому завданню. Служіння підштовхує нас до самих меж наших можливостей, ба навіть далі. Завдяки цьому ми вчимося покладатися на Бога, лише від Нього чекаючи сил і мудрості, необхідних для задоволення потреб інших людей. Коли ми бачимо, як Бог працює у нас та через нас у різних ситуаціях служіння, тоді розширюється наша спроможність вірити Богові.

Самооцінка та призначення. Психологи стверджують, що однією з найосновніших потреб будь-якої людини є здорова самооцінка. Людям необхідно знати, що вони роблять якийсь важливий внесок у світ, в якому вони живуть. Що може бути кориснішим за участь у самій Божій справі? Коли Павло говорив про свою вдячність за те, що Бог визнав його гідним служіння, він розумів, яка це величезна честь — бути в центрі виконання Божих задумів в історії. Коли ми залучаємося до служіння іншим людям, наше задоволення від якісно виконаної справи значно підвищує нашу самооцінку, одночасно утримуючи нас у смиренні перед Богом.

Спонування до поглиблення знань. У невеликій книзі «Принципи духовного лідерства» Даглас Гайд розповідає про метод навчання, який використовувався в одній групі. Гайд до свого навернення до Христа був членом цієї групи. Нові члени групи мали йти на вулиці міста зі стосами газет та роздавати їх перехожим. Новачки неминуче стикалися з насмішками чи навіть ворожим ставленням, але такий досвід зазвичай спонукав їх до глибшого та сумліннішого вивчення принципів цієї організації. Щоб не відступити від обраного шляху та бути ефективним, Дагласу Гайду доводилося завзято працювати над пошуком відповідей на важкі питання, які йому постійно ставили. Це ж саме є правдивим і в духовній царині. Ніщо так не спонукає нас до вивчення і зростання, як «лінія фронту» у служінні. Служіння змушує нас поглиблювати знання та розуміння Євангелії, воно підштовхує нас до кращого розуміння людей, щоб наш вплив на світ ставав усе потужнішим.

Розвиток навичок. Служіння не лише спонукає нас до поглиблення знань, — воно служить навчальною базою для розвитку певних навичок. Є прислів'я «Без учіння нема уміння». Що більше ми над чимось працюємо, то краще у нас воно виходить. Наприклад, спортсмен знову і знову виконує одні й ті ж самі вправи, допоки дії, які він завчає, не стануть для нього рефлексивними. Багатогодинні повтори є гарантією того, що у хвилину змагань його дії бу-

дуть природними та плавними. Цей самий принцип залишається правдивим при застосуванні до духовних дисциплін, включаючи й різноманітні навички служіння. Завдяки досвіду ми починаємо краще свідчити про віру, швидше розпізнаємо потреби навколишніх та краще на них відповідаємо, вимальовуємо перед собою майбутні кроки та здійснюємо справи служіння, вважаючи їх природною складовою свого духовного життя.

Вправа 3

До кожної з переваг служіння, які були щойно названі, наведіть з власного досвіду по одному прикладу, який би показував, як можливості служіння сприяли вашому зростанню та розвитку.

Наведені вище переваги — це лише кілька можливих варіантів того, як участь у Господньому служінні приносить людині користь. І хоча ці переваги дійсно є відчутними і добрими, самі вони не можуть бути достатнім поштовхом до служіння. Якщо нами не буде рухати у служінні щось фундаментальніше, то більшість із нас, стикнувшись із обсягами жорстких вимог, які служіння іншим ставить перед людиною, охочою служити, просто не втримається та облишить цю справу. Якщо ми плануємо залишитися у служінні, то спонукання, яке буде нас тримати у ньому, повинне походити зсередини. Подивімося детальніше, яким має бути це спонукання.

II. Мотивація до служіння

Люди несуть служіння у церкві з безлічі причин. Нерідко буває так, що їхні надії не справджуються, вони не бачать очікуваних результатів і відчувають розчарування, або потреби, яким не видно кінця, починають здаватися їм непідйомним тягарем. А деякі не несуть жодного служіння, бо їм здається, що їм бракує необхідних рис або вмінь. Подивімося на приклад Христа та Його слова з цього приводу.

А. Любов і служіння

У Марка 10:32 і далі ми бачимо, як Ісус пояснює Своїм учням про те, яка його чекає доля, коли Він прийде у Єрусалим. Ці слова про близьку смерть стривожили дванадцятьох, бо вони ніяк не узгоджувалися з їхніми мріями про державну владу у державному апараті, встановленому Месією. Ця надія досягти високих почестей укоренилася в них так сильно, що вони навіть сперечалися поміж собою, хто серед них має бути найголовнішим. Уявіть себе на місці Ісуса! Він намагався просвітити їх щодо того, у чому полягала правдива суть служіння Месії, але все одно не міг добитися від Своїх учнів, щоб вони облишили думати про вигоду, яку їм принесе близьке знайомство з Ним. Якими дитячими та егоїстичними, мабуть, виглядали суперечки цих «керівників» про їхнє місце в новій адміністрації!

Починаючи з Марка 10:42, Ісус дає коротку, але дуже однозначну відповідь на проблему ревного суперництва учнів. Зауважте, що Він каже:

«Ви знаєте, що ті, що вважають себе за князів у народів, панують над ними, а їхні вельможі їх тиснуть. Не так буде між вами, але хто з вас великим бути хоче, нехай буде він вам за слугу. А хто з вас бути першим бажає, нехай буде всім за раба. Бо Син Людський прийшов не на те, щоб служили Йому, але щоб послужити, і душу Свою дати на викуп за багатьох».

Неважко уявити собі реакцію учнів: понурені голови, погляд у землю або кудись удалину — куди завгодно, аби лише не стрітися очима з викривальним поглядом Учителя. Коли від-

крилося, що рухало їхнім учителем, тоді вони побачили ницість своїх марнотних поривань до слави. Основою справжньої величі є безумовна любов, яка має одну головну мету — задоволення потреб інших людей.

Нам не варто бути занадто суворими до учнів. Їхнє ставлення наочно показує правду, яка є типовою для нас усіх. Для людини не природно ставити потреби інших людей вище за свої. Аби плекати дух слуги, потрібно приймати вольові дисципліновані рішення — рішення, які приймаються та виконуються з вірою у те, що вирішене буде здійснене завдяки силі Святого Духа.

Чудовий приклад вірного служіння без огляду на те, скільки воно коштуватиме, ми бачимо у житті Павла. У 1 Коринтян 9:22 він стверджує: *«Для всіх я був усе, щоб спасти бодай деяких»*. Ці слова сказані у контексті пристосування до тих реалій та понять, які є зрозумілими людям, яким служив Павло, але в них віддзеркалюється принцип, який можна застосувати до будь-якої галузі служіння. Для служіння іншим потрібно платити ціну. Цією ціною можуть бути переміни у способі життя або необхідність пожертвувати грішми, часом або своєю захищеністю і приватністю. Ціною служіння може стати наша репутація. Якою б не була ця ціна, ми, як і Павло, можемо і маємо бути слугами Божої благодаті та сили.

Спонуванням чи мотивацією до служіння має бути любов — величезна любов до нашого Господа і Вчителя, яка виливається у життя інших людей, коли ми прагнемо не свого успіху, а їхнього. Упродовж цього курсу ми маємо дуже добре зрозуміти найбільшу заповідь і ту заповідь, що йде за нею та є нерозривно з нею пов'язаною.

Питання 6. Запишіть заповідь, яка йде наступною за найбільшою.

Питання 7. Що, відповідно до слів Ісуса, є Його заповіддю для нас в Івана 15:12?

Б. «Нижчі» мотиви

Якщо нас спонукає до служіння щось менше або нижче, то радості у служінні буде не багато, бо такі мотиви не чисті перед Богом. Що таке «нижчі» мотиви? Це не обов'язково прагнення до влади, такими нижчими мотивами можуть бути й інші спонування у найрізноманітніших формах.

Почуття вини. Нам може здаватися, що ми повинні для Бога щось робити, бо інакше нас хтось вважатиме винуватими. Почуття вини може бути корисним у нашому житті; але перш ніж братися за якусь справу лише задля того, щоб не почуватися винуватим, слід добре подумати, бо безпідставне почуття вини може зачавити людину.

Почуття обов'язку. Можливо, нам слід радіти за тих, хто взявся до служіння через почуття обов'язку, але, з іншого боку, через такий мотив у більшості випадків воно відбувається безрадісно. Такий підхід є однією з форм законництва. Набагато легше намагатися чинити такі справи, як потрібно, ніж бути такою людиною, як потрібно.

Бажання справити добре враження. Бажання заслужити чийсь схильність — це ще один «нижчий» мотив. Як часто ми засмучуємося, коли інші не помічають нашої праці! Нам хочеться, щоб інші вважали нас добрими християнами. Нерідко наше ставлення мало що відрізняється від ставлення фарисеїв, які від Ісуса постійно отримували докір, оскільки ті все робили про людське око, аби вразити усіх своєю добротою.

Влада та становище. Ми вже говорили про заздрощі та сварки серед учнів, причиною яких було їхнє бажання видертися вище. Це суперечило всьому, чого їх учив Ісус і що Він їм по-

казував. Лише у той вечір, коли Ісус перед самою Своєю смертю умив їм ноги, вони почали розуміти по-справжньому, якого життя для них бажав Христос.

Ми залишаємо поза увагою дуже багато, коли самих себе або когось іншого до служіння примушуємо, а не даємо йому виливатися з джерела любові до Бога. Ми знаємо, що якщо ми любимо Бога, то ця любов НЕОДМІННО виявиться у любові до людей. Якщо вам потрібно підтвердження, прочитайте 1 Івана.

Вправа 4

Зупиніться на мить та поміркуйте про те, що спонукає до служіння особисто вас. Зі свого особистого досвіду наведіть один приклад, коли ви не виявили серце слуги. Що спонукало вас взятися за справу — ті мотиви, які були наведені вище, чи інші?

III. Підготовленість до служіння

В уроці про Святий Дух (урок 2 «Сила для духовного життя») йшлося про те, що одним із завдань Святого Духа є роздавання духовних дарів. Це особливі здібності, які ми маємо застосовувати для збудування Христового Тіла та служіння іншим християнам. Усі ми народжуємося з природними талантами та здібностями, але у момент спасіння отримуємо ще й божественні або духовні дари від Святого Духа, Який замешкує в нас.

Прочитайте 1 Коринтян 12 і дайте відповідь на подані нижче питання.

Питання 8. Хто отримує духовний дар (див. також 1 Петра 4:10)?

Питання 9. Хто вирішує, які дари мають бути отримані (вірші 7–11)?

Питання 10. Чи є християни, які отримують усі дари Духа, якщо виходити з цього уривка? Чи є такий дар, який отримує кожен християнин?

Питання 11. Чому Дух дає ці духовні дари?

Цікаво зазначити, що ці численні духовні дари, які перелічуються тут, активно застосовувалися у церкві Коринта попри те, що у ній було повно різних проблем, — це ще один доказ того, що від Святого Духа дари отримують усі. Дари не обов'язково треба заслужити в якийсь особливий спосіб. У 1 Коринтян 12:31 і 14:1 Павло закликає нас прагнути більших дарів. Це вказує на те, що ми не лише отримали щонайменше один духовний дар, але що Бог також хоче дати нам більше. Ми також знаємо з того, що Павло писав своєму духовному сину Тимофієві, що духовні дари можуть отримуватися через покладання рук тих, хто має

духовну владу (1 Тимофія 4:14; 2 Тимофія 1:6). А тому ми завжди можемо прагнути до того, щоб Бог залучав нас до справ новими способами.

А. Перелік духовних дарів

Поданий нижче перелік духовних дарів Святого Духа складено на основі двох ключових уривків, у яких про них ідеться: Римлян 12, 1 Коринтян 12–14 та Ефесян 4. Було чимало спроб згрупувати дари у різні категорії, проте мало хто з дослідників вважає, що Святий Дух обмежує себе лише тими дарами, названими у цих трьох уривках. Деякі включають в одну групу з дарами такі риси, як гостинність чи письменництво. Інші з переліку дарів вилучили деякі пункти, стверджуючи, що ці дари припинилися, коли було закінчено Новий Заповіт. Ми розглянемо дари у тому порядку, у якому вони наводяться у цих трьох переліках, а рішення про те, що саме робить Бог і що Він бажає робити, залишимо на ваш власний розсуд.

Римлян 12	1 Коринтян 12	Ефесян 4
Пророцтво Служіння Вчення Потішання Давання Головування Милосердя	Слово мудрості Слово знання Віра Уздоровлення Чуда <i>Пророцтво</i> Розпізнавання Різні мови Вияснення мов Апостольство <i>Вчення</i> <i>Допомога (служіння)</i> Управління	Апостольство <i>Пророцтво</i> Благовістя Пастирство <i>Вчення</i>

У наведеній вище таблиці деякі дари, які згадано двічі чи тричі, відмічено курсивом. Далі буде наведено описання кожного з цих дарів. Читаючи їх, спробуйте згадати тих людей зі своєї місцевої церкви, у житті яких ви помічаєте такі прояви. Перелік складено у тому ж порядку, у якому ці дари наводяться у Писанні.

Пророцтво (Римлян 12:6; 1 Коринтян 12:10, 28; 14:3–5, 24–25)

- Цей дар — це здібність чітко та безстрашно проголошувати Боже Слово, щоб зміцнювати, надихати та втішати християн (1 Коринтян 14:3).
- Люди, які мають цей дар, виявляють гріх в інших задля примирення, бачать правду, яку інші часто не здатні помітити, та спонукають людей до дій у відповідь на цю правду, а також попереджають про негайний або майбутній Божий суд, який буде за відсутності покаяння.
- Якщо звучить якесь чітке твердження про майбутнє, то воно завжди має оцінюватися іншими людьми. Слово, звернене до інших разом із твердженням (чи однозначним натяком) «так говорить Господь», повинно узгоджуватися з Біблією. Проте навіть у тому випадку, коли сказане не суперечить Писанню, воно все одно може бути не від Господа.

Примітка: У Новому Заповіті не заохочуються прямі вказівки до дій у формі «особистих пророцтв». Кожен із нас має прямий доступ до Небесного Отця, і єдиним священиком-посередником для нас є Ісус.

- Цей дар також допомагає тому, хто його має, бачити, як наближається виконання Божих планів (Амоса 3:7).

Приклад:

Пророк Агав передбачив сильний голод (Дії 11:27–29).

Служіння або допомога (Римлян 12:7; 1 Коринтян 12:28)

- Завдяки цьому дарові християнин може з радістю працювати, не звертаючи на себе уваги, для просування Божої справи. Нерідко він виявляється у вмінні підтримати інших та виконувати практичні справи із задоволенням.
- Усі християни мають служити, але, як і у випадку інших дарів Духа, деякі люди отримують більше здібностей для служіння і більшу радість від нього.
- Люди, які мають дар служіння, чуйніші до практичних потреб, які виникають в окремих людей або у християнській роботі, і часто бувають готові самі братися за задоволення цих потреб.

Навчання (Римлян 12:7; 1 Коринтян 12:28)

- Людина, яка має дар навчання, має здібність до того, щоб пояснити правду Божого Слова і показати методи його застосування таким чином, щоб ті, кого вона навчає, розуміли та могли її втілити у життя.
- Така людина може чітко, систематично та ефективно доносити до інших Божі істини, застосовуючи наочні приклади або вдаючись до таких методів, завдяки яким ці істини «оживають».
- Людина з даром учителя відчуває радість і через підготовку до уроку, і через його проведення перед іншими. А ті, хто слухає її урок, зазвичай своєю чергою виявляють зацікавленість та радість від навчання.
- Результатом є більше уподібнення Христові в житті слухачів.

Потішання (Римлян 12:8)

- Цей дар є здібністю допомагати іншим розкривати свій повний потенціал, закликаючи їх до дії та скеровуючи їхні кроки.
- Християнин, який має цей дар, постійно має мудре слово для натхнення інших. Можливо, він і сам не розуміє, навіщо йому казати такі слова, але завдяки слухняності та вірі він готовий піти на ризик та сказати слово підбадьорення іншій людині, і часто сказані слова виявляються саме тим, що цій людині було потрібно у цю мить.
- Це божественна здібність давати розчарованим надію, підкреслюючи Божі обітниці та упевненість у Ньому.

Приклад:

Ім'я Варнава означає «син потіхи», і в його житті можна побачити безліч прикладів такої потіхи.

Давання (Римлян 12:8)

- Давання є частиною християнського життя, але деякі християни отримують особливий дар, завдяки якому вони можуть давати зі свого щедро, жертвовно та радісно, навіть без думки про повернення або вдячність.
- Давання має супроводжуватися щедрістю.

- Є думка чи навіть вчення, що дар давання можуть мати лише заможні, але в Писанні про це ніде не сказано. Давання нерідко буває виявом жертвності або поклоніння; при цьому величина дару не має суттєвого значення.

Приклад:

Удова, яка віддала Богові все, що мала (Марка 12:41–44).

Головування (Римлян 12:8)

- Цей дар — це вміння дивитися вперед та чітко вимальовувати мету, що дає людині можливість залишатися зосередженою на тому, куди Бог може повести.
- Ті, хто має цей дар, здебільшого дивляться у майбутнє та визначають шляхи, якими має пройти церква, а не зосереджують увагу на тому, де вона була раніше чи де є зараз.
- Вони можуть спонукати людей до гармонійної спільної праці заради реалізації бачення.
- Важливо зазначити, що не усі ті, хто має дар головування, є людьми великої харизми. Так само і харизматичність людини не є свідченням того, що вона має духовний дар головування.

Милосердя (Римлян 12:8)

- Завдяки цьому божественному дарові християнин може почувати глибоке співчуття до тих, хто терпить фізичні, душевні чи емоційні страждання. Ті, хто має цей дар, можуть не лише сказати слова потіхи, але й виявити свою любов до людей у біді практичними справами.
- Ми всі повинні виявляти милосердя, але деякі християни отримують дар завжди бути милосердними та співчутливими.
- Цим даром необхідно служити з радістю.

Приклади:

- Життя Тавіти весь час рясніло справами доброти та милосердя (Дії 9:36).
- Мабуть, найвідомішим сучасним прикладом цього дару можна вважати матір Терезу, яка багато років працювала в Індії, служачи знедоленим та тим, що не вдовзі мали померти.

Слово мудрості (1 Коринтян 12:8)

- Глибше розуміння, яке набувається не з досвіду, а приходить від Святого Духа і використовується для того, щоб розв'язати проблему чи, можливо, щоб затулити рота супротивникам.
- Здатність знаходити таке застосування для духовних істин, завдяки якому вони стають актуальними та практичними у прийнятті щоденних рішень.
- Оскільки цей дар називається «словом» мудрості, то він передбачає усну передачу мудрості, а не просто пошук мудрості у своєму житті.
- Цей дар нерідко виявляється у важких ситуаціях, коли Святий Дух дає правильні слова, завдяки яким відкривається духовне розуміння.

Приклад:

Добрим прикладом є випадок з Ісусом, коли фарисеї намагалися спіймати Його у пастку, запитавши про податок для кесаря (Матвія 22:15–22).

Слово знання (1 Коринтян 12:8)

- Завдяки цьому дарові Святий Дух відкриває інформацію, яку людина не могла дізнатися жодним іншим чином.
- Цей дар — це здатність нести Христовому Тілу правду, отриману через об'явлення або розуміння Біблії.
- Цей дар може бути дуже корисним для заступницької молитви, християнського душеопікунства та консультування, а також для молитви за хворих та одержимих.
- Цей дар, подібно до слова мудрості, про яке йшлося вище, часто дається людині не на постійно, а лише тоді, коли виникає потреба.

Віра (1 Коринтян 12:9)

- Цей дар — це тверда впевненість у Божій силі і Його обітницях виконати Свою волю. Цю впевненість не можуть похитнути перешкоди або затримки.
- Дар віри слід відрізнити від звичайної віри, без якої неможливо догодити Богові (Євреїв 11:6). Цей дар виявляється тоді, коли людина регулярно засвідчує свою віру в таких обставинах, які з людської точки зору є неможливими.
- Ті, хто має дар віри, прямують далі у Христовій справі, коли інші не наважуються зробити крок.

Приклади:

- Цей дар можна побачити у дії у житті Джорджа Мюллера (1805–1898), який жив у м. Бристоль в Англії і був відомий своїм служінням сиротам.
- Прикладами цього дару є також життя Ендрю Мюррея з Південної Африки та Гадсона Тейлора (1825–1917), який був місіонером у Китаї.

Уздоровлення (1 Коринтян 12:9, 28)

- Бог використовує цей дар через людей для уздоровлення від хвороб і відновлення фізичного, емоційного, душевного або духовного здоров'я, не покладаючись при цьому на природні засоби.
- Хоча ці особливі дари зцілення даються лише окремим людям, це не позбавляє інших християн можливості покладати руки на хворих (Марка 16:18) або пресвітерів церкви помазувати хворих оливою (Якова 5:14). Ці дії не залежать від володіння даром зцілення.

Приклад:

Павло та Петро постійно виявляли цей дар.

Чуда (1 Коринтян 12:10, 28)

- Святий Дух дає цей дар окремим людям, щоб вияви надприродної сили, які змінюють звичайний хід подій, були підтвердженням слова проповіді.
- Цей дар рідко трапляється у наші дні, за винятком тих нечастих випадків, що трапляються у суспільствах, які вважаються більш примітивними.

Розпізнавання духів (1 Коринтян 12:10)

- Цей дар допомагає людині, що ним володіє, визначати духовне джерело висловлювань, дій або наук — чи мають вони 1) божественне походження, 2) сатанинське походження або 3) людське походження.

- Завдяки цьому дару є можливість відрізнити правду від помилки та чисті мотиви від нечистих. Цей дар допомагає людині визначати, чи є справжніми ті слова, які приписуються Богові, та помічати невідповідності у науці.

Приклади:

- Ісусів докір Петрові — Матвія 16:23; Марка 8:33.
- Розуміння Павлом джерела, з якого походило натхнення служниці — Дії 16:16–18.

Інші мови (1 Коринтян 12:10, 28)

- Ми бачимо, як цей дар був уперше використаний у Книзі Дій, коли учні почали говорити мовами, яких вони раніше не вивчали, щоб невіруючі могли почути Боже слово своєю мовою (Дії 2:4–6).
- Цей дар також виявляється у формі говоріння мовами разом із тлумаченням з метою донести до інших звістку від Бога, зазвичай не відомою мовою, а такою, яку деякі називають «небесною».
- Павло пояснює, що привертати увагу до себе, голосно молячись Богу мовами, — хибно, бо це призведе до безладу під час християнського богослужіння.
- Павло однозначно стверджує, що забороняти людям говорити мовами не слід (1 Коринтян 14:39).

Вияснення мов (1 Коринтян 12:10, 14:27)

- Цей дар потрібен щоразу після того, як звістка від Бога була висловлена іншими мовами, — щоб зробити сказане слово зрозумілим для всього зібрання.
- Цей дар, який може виявлятися лише у випадках говоріння мовами перед іншими людьми.
- Звістка, донесена за допомогою цього дару зрозумілою всім мовою, не є дослівним перекладом сказаного мовами; це надприродне тлумачення.

Апостольство (1 Коринтян 12:28; Римлян 1:5; Ефесян 4:11)

- Людина, яка має цей дар, служить першопрохідцем, який організовує нові церкви.
- Зазвичай цей дар пов'язують з місіонерством, а тому той, хто має цей дар, отримує і божественну здібність до пристосування до нового культурного середовища.
- Місіонер чи апостол — це не та справа, яку людина вибирає для себе сама. Така людина має визнаватися місцевою християнською громадою, посилатися цією громадою на служіння та отримувати від неї підтримку. У Біблії нічого не сказано про «короткотермінову» місійну роботу або про місійні організації.
- Цей дар подається не лише у переліку дарів, але і як служіння в Христовому Тілі, дане для того, щоб готувати Божих людей для виконання Божої справи, тим самим збудовуючи все Тіло (Ефесян 4:12).

Управління (1 Коринтян 12:28)

- Люди, які мають цей дар, можуть завдяки плануванню та організації сприяти тому, щоб Христове Тіло досягало Божих цілей. Вони здатні планувати кроки до досягнення тієї чи іншої мети, яка здебільшого не є їхнім баченням. Найкраще їм працювати з лідером, який чітко уявляє, чого потрібно досягти і які потрібно ставити цілі, і перед яким вони можуть звітувати про деталі роботи.

- Вони допомагають різним служінням у церкві досягати більшої ефективності та продуктивності. Люди, які мають дар управління, часто дбають про підзвітність у багатьох сферах, включаючи фінансову.
- Нерідко секретарі та бухгалтери у духовних служіннях мають цей дар поряд з іншими (проте він не обов'язково притаманний усім секретарям або бухгалтерам).

Благовістя (Ефесян 4:11)

- Цей дар дає християнину здатність вільно та дієво доносити людям Добру звістку про спасіння, щоб вони каялися та приходили до нового життя.
- Усі ми зобов'язані свідчити та ділитися тим, що Христос зробив для нас, але не завжди це буде відбуватися з такою легкістю або результативністю, як у тих, хто має дар благовістя.
- Людина, яка має дар благовістя, може практично у будь-якій ситуації поділитися Доброю звісткою. Часто такі люди просто не можуть мовчати про те, що Бог зробив для них.

Пастирство (Ефесян 4:11)

- Це дар наставництва та духовного керівництва для інших людей, спрямований на їхній розвиток у вірі.
- Люди з цим даром виявляють активну та особисту зацікавленість у духовному зростанні інших людей. Нерідко вони стають добрими душеопікунами.
- Цей дар дає християнину здатність до духовного виховання інших людей, яке здійснюється завдяки передачі власного духовного досвіду та розуміння з метою збудування.
- «Пастир» може бути офіційною посадою у церкві, однак дар пастирства не обмежується тільки служінням очільника громади. Він часто виявляється під час зустрічей малих груп, коли лідер своїми діями стає немов пастирем для членів групи.

Важливо відзначити, що між природними талантами, які ми маємо від народження, і духовними дарами, отриманими від Святого Духа, є чітка різниця. Деякі духовні дари можуть бути пов'язані з природними талантами, але самі ці таланти — це не духовні дари. Можна навести простий приклад одного молодого члена церкви, який ніколи не цікавився викладанням або проведенням уроків. Якось йому трапилось можливість провести біблійне заняття, і він виявив, що йому це дуже сподобалося, і він успішно впорався зі справою, хоча у нього не було попереднього досвіду викладання. З іншого боку, багатьом із нас доводилося бачити, як шкільні вчителі безуспішно намагалися проводити біблійні заняття, а відсутність успіху пояснювалась просто тим, що це не було їхнім духовним даром. Утім, буває й так, що людина має вроджений вчительський дар, а Бог її наділяє ще й духовним даром учіння.

Ми не маємо жодного звільнення від того, щоб вживати таланти та будь-які дари, отримані від Бога, для Його слави. Ми зобов'язані мудро розпоряджатися всім, що маємо, в усіх сферах нашого життя. Ви також помітите, що деякі з наведених духовних дарів виявляються або повинні виявлятися у певній мірі у житті всіх християн, навіть якщо вони не отримали якогось окремого дару. Схоже, що деякі дари даються на короткий час чи для конкретної потреби, але постійного вияву у житті християнина вони не мають. А інші можуть даватися назавжди. Наша увага має бути зосереджена на тому, щоб використовували дароване нам Богом для Його слави.

Вправа 5

Прочитайте притчу про таланти у Матвія 25:14–30. Як ця притча стосується ваших духовних дарів та відповідальності за них? Назвіть кілька застосувань.

Б. Виявлення дарів

Знати про духовні дари цікаво, але доволі часто буває так, що християни, намагаючись визначити, який їхній дар, не можуть цього зробити та занепадають духом. Тест для визначення духовних дарів наведено у додатку. Це просто інструмент, який допоможе вам зробити перші кроки у дослідженні того, які у вас можуть бути духовні дари. Аналогічних тестів є чимало, і в них можуть розглядатися і таланти, і дари, які розглядалися у цьому уроці.

Вправа 6

Проведіть «Ревізію духовних дарів». Просто дотримуйтеся вказівок. Будьте готові обговорити те, що ви дізналися про свої дари завдяки цій вправі.

Ще важливішою за тест, який ви щойно пройшли, могла б бути розмова з друзями та духовним керівником, який досить добре знає вас, у якій вони могли б поділитися тим, як вони вас оцінюють. Можливо, вам варто спробувати себе у різній роботі у церкві, щоб побачити, до чого у вас найбільше здібностей. Не бійтеся виходити зі своєї зони комфорту, досліджуючи отримані від Бога дари. Не опинившись у такій ситуації, де вам необхідно застосувати якийсь дар, ви можете й не знати, що отримали його. Слід також пам'ятати про те, що дари мають застосовуватися та розвиватися, бо інакше вони слабнуть і зникають. Павло дає Тимофієві кілька рекомендацій з цього приводу: *«Не занедбуй благодатного дара в собі»* (1 Тимофія 4:14). У другому посланні він каже: *«Я нагадую тобі, що ти розгрівав Божого дара»* (2 Тимофія 1:6). Якщо ми бажаємо служити Христу, то маємо прагнути до більшого.

Не важливо, чим є та чи інша здібність — духовним даром, благословенням від Бога, Божим талантом, успадкованою рисою, природною людською здібністю чи набутим вмінням. Важливо виявити, які дари та здібності найсильніше виявляються у нашому житті, і навчитися використовувати їх для служіння Богові. Богу так само приємно, коли ми використовуємо для служіння Йому набуту навичку, як і коли ми використовуємо духовний дар. Головне — виявити свої здібності та навчитися використовувати їх на Божу славу.

IV. Практичне служіння

Життя християнина має бути служінням іншим людям в ім'я Христа. Чинячи так, ми матимемо багатий урожай благословень. Ми побачили, що повинні розвивати у собі серце слуги, тому що це буде спонукальною силою для нашого служіння. Ми також довідалися, що Бог особливим чином дав нам усе необхідне для служіння. Але якщо ми на цьому зупинимося, то припустимося однієї з найбільш розповсюджених помилок серед християн. Ця помилка — лише говорити про служіння, але реально нічого не робити. Решта цього уроку буде присвячена окресленню кількох типів служіння, у яких вам слід брати участь. Потім ви отримаєте кілька чітких завдань зі служіння, які вам потрібно будете виконати.

А. Служіння іншим християнам

Основою нашого розуміння того, яким має бути служіння у Божій родині, є наш погляд на церкву. Цим ми хочемо сказати, що церква відповідає за те, щоб усі її члени зростали та

досягали зрілості у Христі. Прагнучи до досягнення цієї мети, ми повинні задовольняти фізичні, емоційні і духовні потреби одне одного. Усе, що робиться у цьому процесі, можна розділити на дві категорії: учнівство (коли ми допомагаємо іншим християнам зростати у вірі) і спільність (коли ми беремо участь у справах Божої родини, Христового Тіла, і допомагаємо зміцнювати його). Ми побіжно розглянемо ці категорії, наведемо їхнє визначення і розглянемо способи нашої участі в досягненні цих цілей.

Учні́вство. Учні́вство — це процес виховання християн для досягнення ними духовної зрілості. У Матвія 28:19–20 ми бачимо, що Велике доручення полягало не тільки в тому, щоб благовістити, але і в тому, щоб робити учнями. Усі християни отримали наказ залучатися до участі у вихованні учнів. Ця думка присутня і в тому, чого вчив апостол Павло. У 2 Тимофія 2:2 Павло дає своєму молодому протеже вказівки, щоб він взяв те, чого його навчив Павло, і передав це іншим вірним людям.

Можливо, вам здається, що ви недостатньо підготовлені для такої справи. Ми всі до якоїсь міри маємо такі думки. Проте секрет учнівства полягає не в тому, наскільки добре ми підготовлені, а в тому, наскільки близько ми ходимо з Господом і наскільки ми готові ділитися своїм життям з іншими членами Христової родини. Учні́вство — це не програма, яку треба знати, як використовувати; це спосіб життя, якого необхідно навчати, яким необхідно ділитися та який необхідно показувати власним прикладом. Програми учнівства можуть бути корисними, і якщо ви зможете пройти якусь підготовку, то вона вам стане тільки у пригоді, але будь-яка програма є лише доповненням до вашого ходіння з Христом, вона не може замінити його.

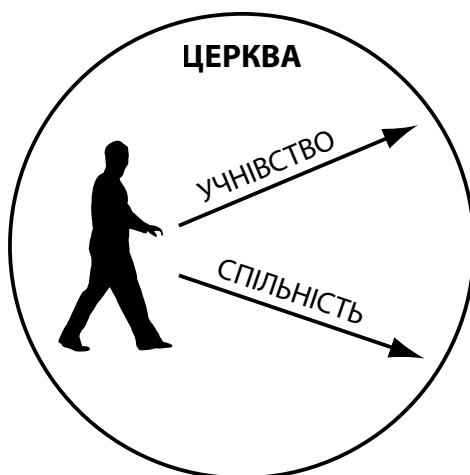

Схема 11–1

Вправа 7

Складіть перелік усіх християн, з якими ви регулярно контактуєте і яких можна вважати «молодшими» за вас у вірі. Виберіть одне ім'я з цього переліку та почніть молитися про те, щоб Бог показав вам, як ви можете допомогти цій людині зростати в її ходінні з Господом.

Спі́льність. Другий спосіб, у який ми служимо іншим християнам, — це ширша категорія під назвою спі́льність. Тут ми звертаємося до усіх тих повелінь Нового Заповіту, де сказано про взаємини один з одним. Кожен член Христового Тіла обов'язково має докладати усіх зусиль для добра цілого тіла. (Ця тема докладно розглядалася в уроці 10 «Спі́льність у родині»). А щойно у вас була можливість дослідити, у якій сфері ви можете мати особливі дари. Проте, як ви, напевно, помітили, є багато способів для участі у житті інших християн, навіть якщо у нас немає особливого дару у потрібній сфері. Тому не уникайте тих чи інших

сторін спілкування тільки тому, що у вас «немає дару». Головним принципом завжди залишається любов і прояв любові Христа будь-яким доступним нам способом.

Б. Служіння невірним

Нехристиянське середовище — це те місце, де ми можемо визначити, куди привело християнина поглиблене розмірковування про Боже Слово: до відірваності від реального життя, від якої він із жахом пробуджується, повертаючись до повсякденності цього світу; або до справжнього спілкування з Богом, від якого він робить крок у світ зміцненим і очищеним. Перенесло воно його на якусь мить у духовний екстаз, який одразу зникає, щойно повертається щоденне життя, чи заховане Боже Слово так глибоко у нього в серці, що тепер це слово тримає та підкріплює його, надихаючи до активної любові, до покорі, до добрих справ? Лише день дасть змогу це виявити.¹

Ми живемо, працюємо і ходимо територією сатани — цим світом, де проходить наше фізичне життя. Перечитайте наведену вище цитату Дітріха Бонхеффера — німецького пастора і богослова, мученика ХХ століття.

Питання 12. На думку Бонхеффера, що має відбуватися у щоденному світі християнина, якщо він має глибокі та справжні стосунки з Богом?

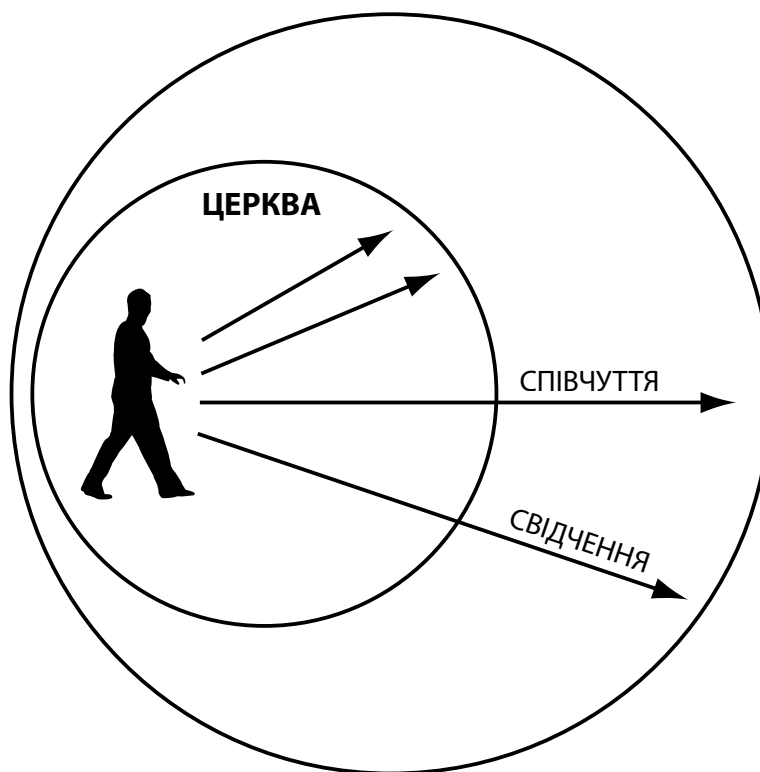

Схема 11-2

Ту ж саму вагу, що і служіння у Христовому Тілі, має і служіння тим, хто перебуває поза церквою. Це не просто питання виживання у світі. Це місія церкви — виголошувати добру

¹ Bonhoeffer D. Life Together. — New York, Harper & Row Publishers, 1954. — P. 88.

звістку про спасіння в Ісусі Христі. А тому пошук способів для досягнення цієї мети у своїй частині світу — це місія кожної людини, яка вірить. І тут ми розглянемо дві категорії застосування: співчуття і свідчення.

Співчуття. Іноді ми намагаємося зрозуміти, чому невіруючому світові не цікаво чути слово, яке ми проповідуємо. Можливо, причина у тому, що люди майже не бачать у нашому житті того, що вабило б їх до Євангелії. А можливо, у тому, що вони занадто заклопотані своїми егоїстичними цілями і не мають часу нас вислухати. Проте можливо й таке, що ми своїм виглядом випромінюємо байдужість. Ми своїми діями та бездіяльністю часто створюємо у людей враження, що неспасенні друзі та знайомі для нас — це об'єкт проповіді, а не любові. Коли церква була готова зробити крок назустріч людям і послужити у їхніх потребах, вона знаходила дивовижні можливості для виявлення любові Христа і принесення людям доброї звістки. А коли вона не помічала потреб і не реагувала на них, то здебільшого натрапляла на зачинені двері.

Щоб побачити, що співчуття — це суттєва складова відносин християн зі світом, нам достатньо подивитися на життя нашого Господа. Завдяки виконанню запропонованої нижче вправи ви зможете побачити це наочно.

Вправа 8

Перегляньте наведені місця Писання та зауважте Ісусові дії.

- а) Матвія 8:5–17
- б) Матвія 9:18–26
- в) Матвія 12:22
- г) Луки 9:10–17

Мабуть, у жодному іншому уривку не підкреслюється необхідність задоволення потреб людей так, як у Матвія 25:31–46. Тут Ісус описує суд, і в тому, як Він його змальовує, видно один цікавий критерій догоджання Богові. Складіть перелік різних видів служіння, згаданих у цих віршах.

Свідчення. В ПЛВЦ є курс «Практичний євангелізм», у якому ця тема висвітлюється дуже докладно. (Якщо ви ще досі не вивчали цей курс, то це має стати одним із ваших першочергових завдань.) Проте важливо розуміти, що, який би метод благовістя ви не використовували, все має починатися з серця, наповненого співчуттям і любов'ю, інакше результати будуть мінімальними. Часто трапляється так, що ми відчуваємо обов'язок усе робити правильно, бо думаємо, що це є частиною нашого доброго «свідчення».

Вправа 9

Перевірте своє серце. Як часто ви усно свідчите неспасеним? Чому ви це робите? Чому ви цього не робите? Чи відчуваєте ви провину за те, що свідчите недостатньо? Чому?

Ми є послами Христа. Ми як послы отримали завдання допомагати людям примиритися з Богом. Нам часто доводиться знаходити способи, як переконати їх у тому, чому їм варто стати частиною Божого Царства. У псалмах дуже часто йдеться про звеличення Бога за те, ким Він є і що Він зробив. Це частина нашого завдання як послів — розповісти людям про те, Кому ми належимо і як це чудово. Але ваші слова зможуть бути переконливими лиш у тому випадку, якщо ви самі маєте живі стосунки з Богом. Розповісти про те, як Він дав вам спасіння двадцять років тому, корисно, але дуже важливо, щоб оточення бачило ваші живі стосунки з Богом, які у вас є зараз. Люди цього світу загрузли у гріхах і проблемах, їм по-

трібно бачити надію. Ісус, з'явившись Савлові, сказав, що той був поставлений служителем і свідком, аби «*відкрити їм очі, щоб вони навернулись від темряви в світло та від сатаниної влади до Бога, щоб вірою в Мене [Ісуса] отримати їм дарування гріхів і долю з освяченими*» (Дії 26:18). Петро також каже нам, щоб ми завжди були готові «*на відповідь кожному, хто... запитає рахунку про надію*» (1 Петра 3:15).

Закінченням цього розділу буде пошук можливостей для практичного служіння.

Проект — застосування

Цей проект складається з трьох частин, що охоплюють три теми, розглянуті в цьому уроці. Перше — служіння християнам, потім свідоцтво невіруючому і, на решті, служіння милосердя.

Частина 1 — служіння іншим християнам

Метою цього завдання є залучити вас до служіння. Виберіть якусь сферу служіння, до якої, на вашу думку, у вас є найбільше здібностей. Це може бути допомога менш зрілому християнину в його ходінні з Христом. Так само це можуть бути якісь дії, які описуються в біблійних уривках, де йдеться про стосунки один з одним. Вибирати вам. Після виконання вибраного служіння складіть письмовий звіт на одну сторінку, у якому вам потрібно буде оцінити свої дії, відповівши на запропоновані нижче питання.

1. Опишіть обране служіння. Поясніть, чому ви вибрали саме його з-поміж інших можливостей.
2. Чи задоволені ви тим, як ви впоралися з ситуацією, у якій відбувалося це служіння? Чому так або чому ні?
3. У яких галузях, на вашу думку, вам потрібна допомога?
4. Складіть перелік тих джерел, з яких ви можете отримати допомогу для покращення своїх навичок у вказаних галузях.
5. Чим саме участь у цьому служінні стала для вас корисною?

Частина 2 — благовістя

Як і в більшості інших сфер служіння, говорити про благовістя набагато легше, ніж його здійснювати. Для набуття досвіду у цій галузі ви маєте поділитися доброю звісткою з людиною, з якою ви регулярно спілкуєтесь. Можливо, виконання цього завдання буде чудовою можливістю поговорити з людиною, про чие спасіння ви молитесь. Розкажіть своє особисте свідоцтво та поясніть Божий задум щодо спасіння. Після виконання цього завдання оцініть себе у письмовій формі, включивши таке:

1. Що вийшло добре.
2. Що можна покращити.
3. Питання, на які ви не знали, як правильно відповідати.
4. Усе те, що ви вважаєте важливим.

Частина 3 — служіння милосердя

Виконуючи вправу 8, ви повинні були перерахувати різні види служінь, описаних у Матвія 25:31–46. Зі складеного переліку виберіть одну справу, яку ви можете виконати; визначте, як саме ви будете її виконувати, і беріться до роботи! Після виконання цього служіння запишіть коротку оцінку своїх дій, намагаючись описати все якомога конкретніше.

Будьте готові обговорити всі три письмові оцінки на зустрічі групи.

Завершення

У цьому уроці ми розглянули, як ми маємо служити в ім'я Христа. Можна було б сказати значно більше, але ми навмисне обмежили це обговорення з однієї причини — служінням краще займатися, а не говорити про нього. Тому вкрай важливо, щоб ви виконали всі три практичні завдання зі служіння та оцінили свої результати.

Можливість служити — це привілей. У світі, який звеличує владу, гроші та успіх, немає вищого покликання, ніж служіння живому Богові. Нехай ми навчимося бачити цінність у тому, щоб жити для інших, аби ми так само, як Павло, могли сказати: *«Я дяку складаю Тому, Хто зміцнив мене, Христа Ісуса, Господу нашому, що мене за вірного визнав і поставив на службу»* (1 Тимофія 1:12). Зміцняйтесь на душі! *«Отож, брати любі мої, будьте міцні, непохитні, збагачуйтесь завжди в Господньому ділі, знаючи, що ваша праця не марнотна у Господі!»* (1 Коринтян 15:58).

Відповіді на питання

Питання 1

Павло перебував під домашнім арештом. Він більше переймався розповсюдженням Євангелії, ніж своїми власними обставинами.

Питання 2

У вашій відповіді може бути зазначено, що життя Павла було цілковито віддано служінню Господу. Він вважав, що смерть для нього була б ще кращою, оскільки він прийшов би у присутність Того, Кого він любив і Кому служив.

Питання 3

Він прагнув бути з Христом, але був готовий чекати ще заради тих, до служіння яким він був покликаний.

Питання 4

Павло вдячний, що навіть попри те, що він колись був гнобителем, Бог вибрав його для служіння. Для нього великим задоволенням було бачити те, як Бог використовує його для досягнення інших людей.

Питання 5

Павло розглядає своє життя як приклад того, як Бог може спасти будь-яку людину. Це привілей, який отримали всі християни.

Питання 6

«Люби свого ближнього, як самого себе» (Матвія 22:39).

Питання 7

Ісус сказав: *«Оце Моя заповідь, щоб любили один одного ви, як Я вас полюбив!»*

Питання 8

Духовний дар отримує кожен християнин.

Питання 9

Святий Дух роздає дари так, як Йому до вподоби.

Питання 10

Відповідно до віршів 28–30 ніхто не отримує всі духовні дари. Так само є підстави вважати, що не існує такого дару, який отримували б усі християни.

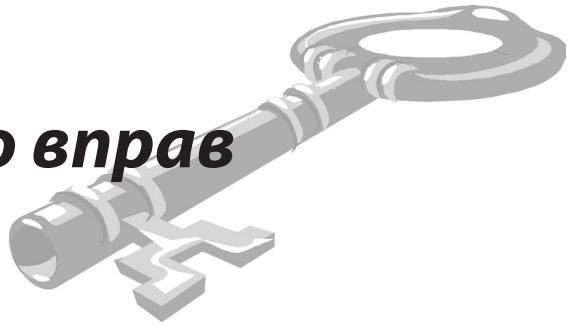
Питання 11

Відповідно до вірша 7 дари даються для загального добра Христового Тіла. Приклад фізичного тіла йде за твердженням про важливість та функціональність кожного члена, а також про необхідність кожному використовувати отримане від Бога для здорового функціонування цілої церкви.

Питання 12

Християнин після часу, проведеного з Богом, буде зміцненим та очищеним, а Боже Слово, заховане у нього в серці, буде тримати та підкріпляти його, надихаючи до активної любові, до покори, до добрих справ.

Відповіді до вправ

Вправа 1

Ваша відповідь. Ваша відповідь повинна містити думки про керівників, які готують членів церкви до справи служіння, і про обов'язок всіх християн брати участь у служінні.

Вправа 2

Ваша відповідь.

Вправа 3

Ваша відповідь.

Вправа 4

Ваша відповідь.

Вправа 5

Ваша відповідь. Зауважте, що так само, як і дари Святого Духа, ці «таланти» були дані Богом Своїм слугам і Він зажадав від них звіту незалежно від того, отримали вони багато чи мало.

Вправа 6

Ваша відповідь. Обов'язково запишіть остаточні результати у свій зошит.

Вправа 7

Ваша відповідь.

Вправа 8

Ісус виконував такі дії:

- а) Матвія 8:5–17 — Він зцілив хворих і біснுவатих;
- б) Матвія 9:18–26 — Він воскресив дитину з мертвих;
- в) Матвія 12:22 — Він вигнав бісів з людини;
- г) Луки 9:10–17 — Він нагодував п'ять тисяч.

Матвія 25:31–46 — у вашому переліку мають бути такі пункти:

- 1. Нагодувати голодного.
- 2. Напоїти спраглоного.
- 3. Прийняти подорожнього у свій дім.
- 4. Одягнути нагого.
- 5. Відвідати хворого.
- 6. Відвідати в'язня.

Вправа 9

Ваша відповідь.

Ревізія духовних дарів

Вказівки

«Ревізія духовних дарів» — це 75 тверджень, на кожне з яких ви повинні відповісти, вказавши на окремому аркуші певне число. Прочитавши твердження, оцініть свій стан та вкажіть число від 0 до 4: 0 означає, що це твердження зовсім вас не стосується, а 4 — що воно доволі точно вас описує.

Цей тест складено для християн. Якщо ви стали християнином вже кілька років тому, то під час оцінки вам потрібно виходити зі свого власного досвіду. Якщо ви вважаєте себе новонаверненим християнином, тоді ваші відповіді повинні ґрунтуватися на тому, наскільки точно кожне твердження відповідає бажанням вашого серця (навіть якщо досі вам ще не доводилося робити того, про що йдеться у твердженні).

Слід пам'ятати, що цей тест складений людьми, а не Богом, і тому він, звісно, не є досконалим. Це перший крок до глибшого розуміння того, чим саме Бог обдарував вас, а не остаточний та абсолютний вказівник. Такий тест не завжди зможе правильно вказати на ваші духовні дари. Це лише один з інструментів для того, щоб упродовж усього свого життя досліджувати, як Бог благословив вас і як ви можете благословляти інших.

Прочитайте уважно!

1. Перед початком тесту візьміть чистий аркуш для записування своїх відповідей.
2. До кожного твердження тесту вам потрібно вказати число від 0 до 4 відповідно до того, наскільки воно справджується у вашому житті. Спочатку запишіть порядковий номер твердження, а потім номер, що відповідає вашій оцінці.
 - 0 — зовсім не справджується;
 - 1 — справджується мало;
 - 2 — справджується помірно;
 - 3 — справджується значною мірою;
 - 4 — справджується дуже сильно.
3. Поставити оцінку потрібно до всіх тверджень. На виконання тесту вам знадобиться близько півгодини.
4. На кожне твердження відповідайте швидко, як вам відразу спадає на думку. Але при цьому не слід виявляти зайвої скромності. Цілком імовірно, що у вас буде більше низьких оцінок, ніж високих.

5. Після закінчення роботи над тестом (НЕ РАНІШЕ) прочитайте «Вказівки з аналізу відповідей» в кінці додатка.

Ревізія

1. Мене часто обирають лідером у тій чи іншій групі.
2. Я вмію розпізнати потребу та виконати поставлені переді мною завдання, якою б тривіальною не була справа.
3. Я вмію підібрати ідеї, зорганізувати людей та розподілити завдання для досягнення поставленої мети.
4. Люди часто кажуть, що я маю добру духовну розсудливість.
5. Я відчуваю впевненість у тому, що досягну значних результатів для Божої слави.
6. Давати гроші людям у серйозній фінансовій скруті — це для мене радість.
7. Мені радісно служити людям у лікарнях, в'язницях та притулках для літніх.
8. У мене часто виникають добрі ідеї, завдяки яким можна знайти практичний вихід зі складних проблем.
9. Я розумів труднощі або проблеми у церкві та бачив можливість їх вирішити, коли інші цього не розуміли та не бачили.
10. Мені приносить радість підбадьорювати тих, хто розчарувався, і давати їм поради.
11. Я вмію глибоко дослідити той чи інший уривок Писання, а потім ясно і зрозуміло донести його до інших.
12. Зараз я відповідаю за духовне зростання одного чи кількох християн, які нещодавно навернулися у віру.
13. Інші люди поважають мене і вважають авторитетом у духовних питаннях.
14. У мене є здібності у галузі комунікації та публічних виступів, і людям подобається мене слухати.
15. Мені приносить радість проведення часу з нехристиянами, особливо коли є підстави сподіватися, що я зможу їм розповісти про Ісуса.
16. Для мене велике щастя — надихати інших до більшої участі у служіннях церкви.
17. Я хотів би чимось допомагати духовним керівникам, щоб вони мали більше часу для виконання своїх першорядних служінь.
18. Я дуже організована людина, яка вміє поставити мету та скласти план для її досягнення.
19. Я добре розуміюсь у характерах і можу розпізнати духовних облудників.
20. Я вірю, що Бог може подвоїти кількість членів у будь-якій церкві.
21. Я з радістю даю гроші на церкву, навіть більше за десятину.
22. Я маю співчуття до страждених і самотніх і люблю проводити з ними час, щоб підтримати та підбадьорити їх.
23. Бог давав мені можливість зробити правильний вибір з кількох складних варіантів у прийнятті важливого рішення, коли ніхто інший не знав, що робити.
24. Я люблю досліджувати важкі питання, що стосуються Божого Слова, і мені вдається швидше та з більшою легкістю знаходити відповіді, ніж іншим людям.
25. Люди часто розповідають мені про свої проблеми, і я підбадьорюю їх.

26. Коли виникає питання, пов'язане з важким уривком з Біблії, я відчуваю поштовх до пошуку відповідей.
27. Я активно залучаюсь до захисту християн від впливів цього світу, які завадали б їм у духовному зростанні та послабили б їхню віру.
28. Я відчуваю силу самотійно стояти за Христа у ворожому, невіруючому оточенні.
29. Іноді у мене виникає сильне бажання говорити Боже слово навіть тоді, коли я знаю, що його не приймуть.
30. Мені зовсім неважко запропонувати людині прийняти Ісуса як свого Спасителя.
31. Я не відчуваю ніяковості, коли треба попросити інших людей зробити для церкви важливу справу.
32. На мене цілком можна покластися, що справа буде виконана вчасно, і мені не потрібна похвала чи вдячність.
33. Мені легко делегувати вагомі обов'язки іншим людям.
34. Я вмію розпізнавати, що є правильним та хибним у складних духовних питаннях, у яких інші люди не можуть розібратися.
35. Я часто самотійно роблю певні кроки та починаю такі справи, за які інші люди не готові братися, і ці справи зазвичай виявляються успішними.
36. Бог благословив мене можливістю заробляти більше грошей, ніж мені потрібно, тому я з радістю багато даю церкві.
37. Я хочу робити все, що в моїх силах, для нужденних людей навколо мене, навіть якщо мені доведеться від чогось відмовитися.
38. Люди часто питають у мене поради, коли не знають, що робити.
39. Я вмію збирати інформацію з декількох джерел, щоб знайти відповідь на питання чи дізнатися більше з тієї чи іншої теми.
40. Я відчуваю потребу закликати інших до вдосконалення, особливо у духовному зростанні.
41. Люди із задоволенням слухають те, чого я навчаю з Біблії.
42. Мені подобається віддавати свій вільний час заради задоволення потреб інших людей.
43. Я не боюся вести людей туди, куди Бог хоче, щоб вони йшли.
44. Я відчуваю необхідність говорити Боже слово з Біблії, щоб люди дізналися, чого Бог чекає від них.
45. При кожній нагоді я намагаюся привести своїх друзів до Ісуса.
46. Я вмію скеровувати та організовувати групу людей таким чином, щоб вона досягала поставленої мети.
47. Я хотів би щось робити для церкви (наприклад, набирати тексти, сортувати папери, займатися квітами навколо церкви, фарбувати тощо) або допомагати ще якимось чином.
48. Я вмію розпізнавати, які у людей є дари та здібності, і допомагати їм знайти служіння, в якому вони будуть ефективними.
49. Люди приходять до мене по допомогу, аби розрізнити духовну правду від облуди.
50. Я вірю в Божу вірність щодо світлого майбутнього навіть тоді, коли все виглядає зовсім погано.
51. Я не проти понизити свій рівень життя, щоб більше жертвувати церкві та нужденним.

52. Я відчуваю сильне співчуття до людей, які переживають проблеми.
53. Бог дає мені здібність правильно застосовувати біблійні істини у практичних ситуаціях.
54. Я можу самостійно знаходити важкі біблійні істини та принципи, і мені це подобається.
55. Люди дослухаються до моїх зауважень, тому що знають, що я на їхньому боці.
56. Я можу викладати біблійні уроки так, щоб вони ставали «живими» для групи людей, які їх слухають; мені вдається підбирати дуже яскраві та доречні приклади.
57. Я люблю працювати з людьми та бажаю допомагати їм ставати кращими людьми для Господа.
58. Я дуже хочу, щоб Євангелія поширювалася і в моїй країні, і в усьому світі.
59. Іноді у мене виникає дуже гостре розуміння того, що Бог хоче сказати людям у певних ситуаціях.
60. Я хотів би розповідати людям про те, як стати християнином, і пропонувати їм прийняти Ісуса в своє життя.
61. Люди поважають мою думку і чинять відповідно до моїх вказівок.
62. Я люблю допомагати людям у різних потребах і відчуваю радість від задоволення цих потреб.
63. Мені не важко приймати важливі рішення, навіть у скрутних умовах.
64. Я вмію відчувати, коли промовець говорить у силі Святого Духа, чи коли його промова — це просто пошук власної слави.
65. Я часто вправляюсь у вірі через молитву, і Бог дивовижним способом відповідає на мої молитви.
66. Коли я даю комусь гроші, я нічого не очікую у відповідь і часто жертвую анонімно.
67. Я люблю працювати з безталанними та незаможними, яких більшість зазвичай ігнорує.
68. Люди зазвичай виконують мої рекомендації та пам'ятають мої поради.
69. Завдяки моему розумінню Писання люди приходили до усвідомлення свого гріха.
70. Мені подобається спонукати людей до більшої духовної посвяти.
71. Мене надихає думка про можливість ділитися з людьми загальним та детальним розумінням Писання, щоб застосовувати його у щоденному житті.
72. Я допомагаю християнам, які відійшли від Господа, відновити стосунки з Ним і зростати в них.
73. Я б з радістю проповідував Євангелію та організовував нові групи християн у тих районах, де мало церков.
74. Я відчуваю Боже благословення, силу і помазання, коли привселюдно виголошую Його слово.
75. Мені здається, що я можу визначати, коли Дух приготував людину до прийняття Ісуса Христа.

АНАЛІЗ ДУХОВНИХ ДАРІВ

Відповіді 1–15	Відповіді 16–30	Відповіді 31–45	Відповіді 46–60	Відповіді 61–75	РАЗОМ	Показник (від вищого до нижчого)	Назва дару
1	16	31	46	61			Головування (лідерство)
2	17	32	47	62			Служіння
3	18	33	48	63			Управління
4	19	34	49	64			Розпізнавання
5	20	35	50	65			Віра
6	21	36	51	66			Давання
7	22	37	52	67			Милосердя
8	23	38	53	68			Мудрість
9	24	39	54	69			Знання
10	25	40	55	70			Потішання
11	26	41	56	71			Вчення
12	27	42	57	72			Пастирство
13	28	43	58	73			Апостольство
14	29	44	59	74			Пророцтво
15	30	45	60	75			Благовістя

Вказівки з аналізу відповідей

1. Перенесіть відповіді, які ви записали на аркуші, у відповідні поля таблиці для аналізу. Обов'язково заповніть усі поля.
2. Далі підрахуйте суму п'яти відповідей у кожному рядку і запишіть результат у відповідному полі у стовпчику «РАЗОМ». Так потрібно зробити з кожним із 15 рядків.
3. Далі перегляньте 15 чисел, які ви щойно записали у стовпчику «РАЗОМ». Знайдіть найбільше число (наприклад, 16). У рядку з найбільшим числом впишіть літеру А у стовпчик «Показник». Якщо у вас вийшли однакові суми в кількох рядках, запишіть літеру А у стовпчику «Показник» у кожному з них.
4. Якщо у вас у стовпчику «Показник» літера А вписана щонайменше тричі, то цей крок треба пропустити. В іншому разі знайдіть число, що передре найбільшому (наприклад, 12). У кожному рядку, де є таке саме число, запишіть літеру Б у стовпчику «Показник».
5. Якщо літери А або Б у вас поставлені щонайменше тричі, то цей крок треба пропустити. В іншому разі знайдіть число, що передре двом найбільшим і запишіть у тому рядку, де є така сума, літеру В у стовпчику «Показник».
6. Тепер подивіться на назви духовних дарів у тих рядках, де у вас стоять літери А, Б та В у стовпчику «Показник». Найімовірніше, Бог обдарував вас саме цими духовними дарами.

Ви помітите, що кілька духовних дарів, згаданих у підручнику, не вказані у цьому тесті. Це дари мов, вияснення мов, чуд та зцілення. Причина полягає у тому, що ці дари, коли їх дає Бог, є цілком очевидними і вони не потребують додаткових питань. Крім того, ці дари є причиною незгоди між деномінаціями. Ми не стверджуємо, що ці дари не діють у наші дні, але вважаємо, що коли вони даються, то є очевидними для людини, яка їх отримує, і для місцевої громади Христового Тіла.